

Załącznik do uchwały nr 79 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1956 r. (poz. 276).

WYKAZ INSTYTUTÓW NAUKOWYCH I INNYCH PLACÓWEK NAUKOWYCH UPRAWNIONYCH DO NADAWANIA STOPNIA KANDYDATA NAUK

I

Placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk

1. Instytut Badań Literackich,
2. Instytut Historii,
3. Instytut Historii Kultury Materialnej,
4. Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego,
5. Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej,
6. Instytut Zoologiczny,
7. Instytut Botaniki,
8. Zakład Biochemii,
9. Zakład Parazytologii,
10. Instytut Matematyczny,
11. Instytut Badań Jądrowych,
12. Instytut Fizyki,
13. Instytut Chemii Fizycznej,
14. Instytut Geografii,
15. Zakład Geofizyki,
16. Instytut Podstawowych Problemów Techniki.
17. Instytut Budownictwa Wodnego,
18. Zakład Maszyn Wirnikowych.

II

Placówki naukowe podlegające ministrom (urzędom centralnym)

1. Instytut Pedagogiki,
2. Państwowy Zakład Higieny,
3. Instytut Onkologii,
4. Instytut Gruźlicy,
5. Instytut Matki i Dziecka,
6. Instytut Naukowy Kultury Fizycznej,
7. Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa,
8. Instytut Zootechniki,
9. Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin,
10. Instytut Ekonomiki Rolnej,
11. Instytut Geologiczny,
12. Instytut Chemii Ogólnej,
13. Instytut Elektrotechniki,
14. Instytut Urbanistyki i Architektury,
15. Główny Instytut Górnictwa,
16. Instytut Lotnictwa.

277

UCHWAŁA Nr 110 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1956 r.

w sprawie wydziałów organizacyjnego, ogólnogospodarczego, kadr i szkolenia oraz radców prawnych prezydiów rad narodowych.

W celu usprawnienia organizacji aparatu prezydiów rad narodowych — na podstawie art. 20 ust. 2 oraz art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Organizację wewnętrzną i zakres działania wydziałów: organizacyjnego, ogólnogospodarczego, kadr i szkolenia oraz zakres działania radcy prawnego w aparacie prezydiów wojewódzkich rad narodowych uchwalają prezydium tych rad na wniosek kierownika danego wydziału (radcy prawnego), uzgodniony z kierownikiem wydziału organizacyjnego.

2. Organizację wewnętrzną i zakres działania komórek organizacyjnych do spraw: organizacyjnych, ogólnogospodarczych, kadr i szkolenia w aparacie prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych uchwalają prezydium tych rad, na wniosek kierownika danej komórki, uzgodniony z kierownikiem komórki do spraw organizacyjnych.

3. Uchwały, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być powzięte w oparciu o wzorcowe schematy organizacji wewnętrznej i wzorcowe zakresy działania tych wydziałów (komórek), wydane przez Prezesa Państwowej Komisji Etatów, po zasięgnięciu opinii prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 2. 1. Powoływanie oraz zmiany na stanowiskach kierowników wydziałów: organizacyjnego, ogólnogospodarczego,

kadr i szkolenia, radcy prawnego i zastępcy radcy prawnego prezydium wojewódzkiej rady narodowej łącznie z awansowaniem i rozwiązywaniem z nimi stosunku służbowego (umowy o pracę) odbywają się na podstawie uchwały prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Przenoszenie pracowników wydziałów: organizacyjnego, ogólnogospodarczego, kadr i szkolenia, radcy prawnego i zastępcy radcy prawnego prezydium wojewódzkiej rady narodowej z jednego województwa do innego lub do organów centralnych odbywa się na podstawie decyzji prezydium wojewódzkiej rady narodowej (decyzji organu centralnego) miejsca nowego zatrudnienia, powziętej za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej miejsca dotychczasowego zatrudnienia. W przypadkach gdy przeniesienie dotyczy pracowników wymienionych wyżej komórek organizacyjnych prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych, prezydium wojewódzkiej rady narodowej podejmuje decyzję po zasięgnięciu opinii zainteresowanego prezydium rady narodowej.

§ 3. Przepisy niniejszej uchwały dotyczące prezydiów wojewódzkich rad narodowych stosuje się również do Prezydiów Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi, a przepisy dotyczące prezydiów powiatowych rad narodowych — do prezydiów dzielnicowych rad narodowych tych miast.

§ 4. Przepisy § 2 ust. 2, 4 i 6 uchwały nr 435 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie usprawnienia prac w zakresie organizacji i etatów w aparacie administracji państwowej i gospodarczej oraz uproszczenia trybu ich załatwiania nie mają zastosowania do wydziałów (oddziałów, referatów): organizacyjnego, ogólnogospodarczego, kadr i szkole-

nia prezydiów rad narodowych, radców prawnych i zastępców radców prawnych prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

278

UCHWAŁA Nr 115 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1956 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W § 7 ust. 1 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr 25, poz. 253) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

„2) dla gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — 25% zysku”;

2) dotychczasowy pkt 2 oznacza się jako pkt 3.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do zysków osiągniętych począwszy od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

279

UCHWAŁA Nr 111 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 5 marca 1956 r.

w sprawie zasad wynagradzania niektórych rzemieślników.

W związku z koniecznością zapewnienia właściwej konserwacji i dokonywania bieżących napraw maszyn i urządzeń Prezydium Rządu po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Uchwałę stosuje się do wykwalifikowanych rzemieślników niezbędnych do zapewnienia właściwej konserwacji maszyn i urządzeń lub wykonywania niezbędnych bieżących napraw, o ile są zatrudnieni w:

- 1) przedsiębiorstwach i instytucjach podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Ministrowi Zdrowia, Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego oraz Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego;
- 2) ministerstwach, centralnych urzędach, prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz prezydiach rad narodowych w miastach liczących ponad 100.000 mieszkańców.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się w tych zakładach pracy określonych w ust. 1 pkt 1, w których konserwacje oraz naprawy maszyn i urządzeń są dokonywane przez specjalnie w tym celu powołane oddziały naprawcze bądź też przez robotników produkcyjnych.

§ 2. Rzemieślnicy zatrudnieni przy konserwacji i bieżących naprawach, w razie występowania prac powtarzalnych, które mogą być zakordowane, są wynagradzani:

- 1) w zakresie robót budowlano-montażowych — według katalogu norm i stawek jednostkowych na roboty budowlano-montażowe oraz
- 2) w zakresie robót metalowych — według zasad określonych uchwałą nr 322 Prezydium Rządu z dnia 29 kwietnia

1953 r. w sprawie usprawnienia normowania pracy oraz zasad wynagradzania pracowników przemysłu maszynowego przy zastosowaniu tabeli płac dla robotników zatrudnionych w systemie akordowym w kuźniach, odlewniach i narzędziowniach.

§ 3. 1. Dla rzemieślników zatrudnionych w systemie dniówkowym ustala się wynagrodzenie zasadnicze uzależnione od kategorii zaszeregowania:

kategoria	zł za godzinę
I	3,00
II	3,50
III	4,00
IV	5,00
V	6,00

2. Minister może ustalić wykaz robót szczególnie skomplikowanych i wymagających specjalnych kwalifikacji, które mogą być wynagradzane według stawki specjalnej w wysokości 6,80 zł za godzinę.

3. Rzemieślnikom, zaszeregowanym do kategorii III — V i pełniącym funkcje brygadzysty, tj. kierującym i nadzorującym pracę co najmniej trzech rzemieślników, przysznaje się dodatek w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego.

§ 4. 1. Rzemieślnikom zatrudnionym w systemie dniówkowym może być przyznana premia za wykonanie prac w terminie i w dobrej jakości.

2. Wysokość premii nie może przekraczać 25% wynagrodzenia zasadniczego, z tym że dla rzemieślników V kate-